

тривалість життя, середня захворюваність, рівень смертності загальний та серед різних верств населення тощо).

1. Волохов О.С. Прозорість бюджету як запорука розвитку демократії в Україні / Науковий вісник міжнародного гуманітарног університету. – № 6-2 – 2013 – с. 96-100.

2. Концепція Державної цільової програми створення та розвитку інтегрованої інформаційно-аналітичної системи «Прозорий бюджет» / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>.

3. М.І. Цюцюра, Д.А. Харитонов, Г.О. Цюцюра. Соціальна технологія «Прозорий бюджет» як інновація / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://urss.knuba.edu.ua/files/zbirnyk-6/84-89>.

4. Центр політичних студій та аналітики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cpsa.org.ua/proekty/stvorennya-i-vprovadzhennya-derzhavnoji-systemy-kontrolyu-za-koshtamy-vidkrytyj-byudzhet>.

Ціжма О.А.

викладач

Івано-Франківський навчально-науковий інститут менеджменту, ТНЕУ

ДЕФІНІЦІЯ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Успішне функціонування системи розвитку трудового потенціалу регіону передбачає збільшення обсягів фінансових ресурсів. Сучасний стан таког фінансового забезпечення розвитку трудового потенціалу в Україні виявляє низку проблем.

Актуальним аспектам розвитку трудового потенціалу присвячені праці відомих науковців, зокрема О. Грішної, Е. Лібанової, М. Семикіної, В. Тропіної та інших. Дослідженню проблем фінансового забезпечення трудового потенціалу та його розвитку присвячено чимало наукових праць, серед яких роботи О. Портної, Р. Чорного, А. Крисоватого, С. Юрія, та ін. Разом з тим розгляд авторитетними вченими зазначених проблем носить загальний характер. Однак чимало питань розвитку трудового потенціалу лишаються нерозв'язаними, зокрема й певні аспекти його фінансового забезпечення. Водночас сучасний динамічний розвиток інформаційног суспільства потребує постійної уваги до визначення фінансової спроможності забезпечення розвитку трудового потенціалу насамперед засобами бюджетних коштів у поєднанні з іншими фінансовими ресурсами.

Слід зазначити, що фінансове забезпечення розвитку трудового потенціалу є складною та надзвичайно вагомою проблемою, що впливає на модернізацію економіки України та зміцнення фінансового потенціалу, як держави, так і регіонів зокрема. А це вимагає використання як усіх можливих механізмів фінансового забезпечення, так і участь всіх елементів і складових [2; 5].

У сучасній економічній літературі досить часто розглядаються дефініції фінансового забезпечення, аналізуються особливості організації фінансування галузей економіки, пропонуються різноманітні моделі фінансового забезпечення, зростання значення та впливу фінансів на соціально-економічний розвиток

держави. У найбільш загальноприйнятому визначенні фінансове забезпечення трактують «як один з методів фінансового механізму, що забезпечує покриття витрат за рахунок визначення джерел, обсягів і форм фінансування, для подальшого розвитку й досягнення визначених соціально-економічних цілей» [3].

Фінансове забезпечення розвитку трудового потенціалу повинно сприяти матеріальному, духовному і культурному розвитку кожної людини, формуванню її прогресивного світогляду. У цьому контексті вкрай важливо розглядати складові джерел фінансового забезпечення для формування нової європейської людини-працівника-професіонала своєї справи, котра із задоволенням працює, без проблем включається у новий процес, здатна до саморозвитку та самовдосконалення [6].

Ключове значення мають джерела фінансового забезпечення трудового потенціалу і на рівні держави, і на рівні регіону. До них можна віднести:

- кошти державного та місцевих бюджетів, котрі слід залучати при створенні нових та модернізації існуючих підприємств для розвитку конкретного регіону;
- надання (сприяння у наданні) державних кредитів чи кредитних коштів комерційних банків на навчання, донавчання та перепрофілювання майбутніх працівників конкретної галузі регіону;
- інформування та сприяння у грантовій підтримці фінансування навчання персоналу та молодих спеціалістів, котрі можуть себе реалізовувати саме у даному інформаційному суспільстві та є достатньо мобільними у пошуках роботи;
- підтримка самофінансування домогосподарств у освіті та саморозвитку шляхом надання якісних освітніх та інформаційних послуг з боку держави для забезпечення відповідного рівня працівника, котрий може застосовувати свої знання на практиці з метою забезпечення своїх потреб;
- забезпечення фінансування підприємствами своїх працівників для вдосконалення освітнього рівня та практичних навичок;
- забезпечення виконання Державною службою зайнятості безпосереднього процесу навчання та до навчання з метою перекваліфікації осіб, що втратили роботу задля повернення їх у нормальне русло життя;
- непряме фінансування, а саме зменшення податкового навантаження на працівників (особливо тих, хто займається перенавчанням чи фаховою перепідготовкою) та ін.

Ключове значення для вирішення зазначених проблем має фінансове забезпечення реалізації зазначених заходів, спрямування ресурсів, запасів, засобів усіх складових сукупного фінансового потенціалу України на розвиток трудового потенціалу [1; 4].

Перелік вказаних заходів фінансового забезпечення розвитку трудового потенціалу потребує поширення, детального аналізу, визначення пріоритетності з обов'язковим урахуванням співвідношення фінансового забезпечення до можливих оптимальних результатів реалізації мети. Враховуючи нестабільну та складну ситуацію, що слалася на сьогоднішній день в нашій державі, зазначений підхід необхідно реалізовувати у масштабах усієї країни та у кожному регіоні зокрема.

Стабільність та стійке соціально-економічне зростання може гарантувати тільки міцний трудовий потенціал. Без цього неможливо сформувати добробут країни та досягти високих стандартів життя.

1. Гетьман О. О. Дослідження впливу демографічної складової на соціально-економічний розвиток держави / О. О. Гетьман // Вісник Дніпропетровської державної фінансової академії. Економічні науки. – 2013. – № 1 (29). – С. 9 – 16.

2. Качула С. В. Місцеві бюджети як джерело фінансового забезпечення розвитку людського потенціалу в регіоні – Режим доступу: <http://www.stationline.org.ua/ekonom/57/7782>.

3. Портна О. В. Фінансове забезпечення розвитку людського потенціалу як важливої складової сукупного фінансового потенціалу України / О.В. Портна // – Бізнес Інформ. – 2013. – № 8. – С. 300 – 305.

4. Семикіна М. В. Регіональні проблеми збереження та розвитку трудового потенціалу в умовах глобальної кризи / М. В. Семикіна // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – Вип. 16. – Ч. 1. – Кіровоград: КНТУ, 2009. – 314 с. – С. 3 – 10.

5. Степанова Л. В. Механізм взаємодії кадрових агентств і підприємств в контексті формування трудового потенціалу / Л. В. Степанова // Вісник Ужгородського національного університету. Економічна серія. – 2013. – № 1 (38). – С. 263 – 267.

6. Чорний Р. С., Румянцева Г. І. Фінансове забезпечення розвитку трудового потенціалу просторових форм організації українського суспільства – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/47614/18-Chornyj.pdf?sequence=1>.

Ціжма Ю.І.

к.е.н.

ДВНЗ “Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника”

ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ РЕГІОНУ

Державне регулювання відносин зайнятості в цілому являє собою багаторівневу систему (рис. 1.1) [1].

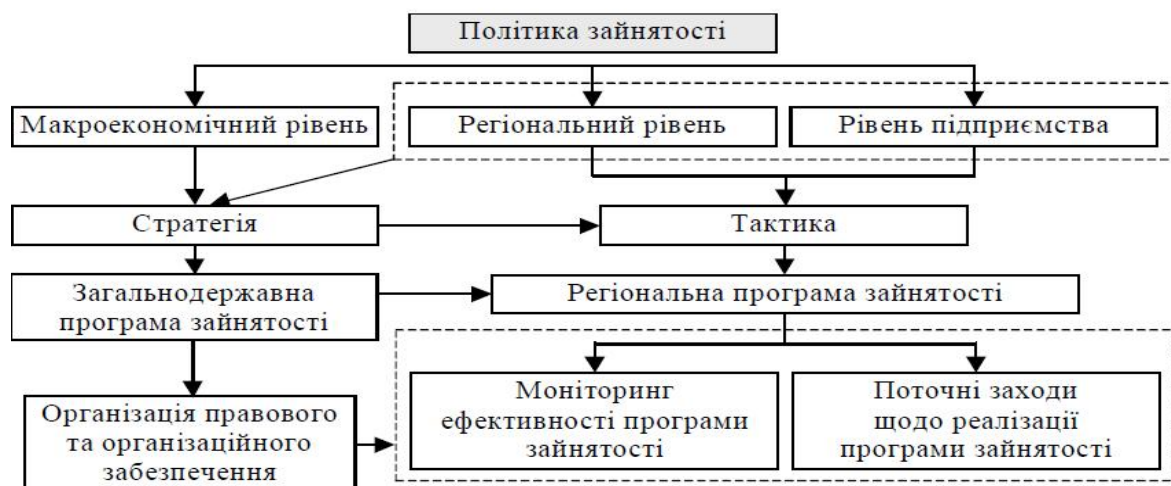

Рис. 1. Структура регулювання зайнятості населення